

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 5003-04-25 מדינת ישראל נ' חורי

תיק חיצוני: 19099/2025

לפני כבוד השופט תומר שלמה בן חמו

מאשימה מדינת ישראל

נגד

נאשמים מרים חורי

החלטה

- 1 כנגד הנאשמות הוגש כתב אישום אשר מייחס לה כי ביום 12.1.2025 בשעה 14:20 לערך נהגה ברכב
 2 מסוג קיה מ"ר 64277803 ברחוב בן צבי בחיפה, מכיוון מערב למזרח.
 3
 4 על פי הנתען בכתב האישום, בהמשך דרך נסיעתה מוצב מעבר חציה שלפניו תמרור 306. אותה שעה
 5 עמד בסמוך למעבר החציה ילד בן 4 על המדרכה, אשר החל לחצות את מעבר החציה בריצה ולבדו.
 6 עוד נטען כי בקרבת מעבר החציה ולאורך הרחוב מצויים מתנ"סים, בתי ספר, גני ילדים ופארקי
 7 שעשועים.
 8
 9 לפי הנתען, הנאשמות נהגה בחוסר זהירות בכך שלא האטה בהתקרבה למעבר החציה, לא הבחינה
 10 בעוד מועד בהולך הרגל שעמד על המדרכה והחל לחצות, לא אפשרה לו להשלים את חצייתו בבטחה
 11 וגרמה לתאונה בכך שפגעה בו. כתוצאה מן התאונה נחבל הקטיין.
 12
 13 **בגין עובדות אלה יוחסו לנאשמת העבירות הבאות:**
 14 - אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה – עבירה לפי תקנה 67(א) לתקנות
 15 התעבורה, תשכ"א-1961.
 16 - נהיגה בחוסר זהירות – עבירה לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה.
 17 הנאשמת כפרה במיוחס לה.
 18

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 5003-04-25 מדינת ישראל נ' חורי

תיק חיצוני: 19099/2025

1 בהסכמת הצדדים הוגש תיק החקירה במלואו. מטעם התביעה העיד בוחן התאונות רס"ב נאיף
 2 סעיד. הנאשמת העידה להגנתה. הוגשו דו"ח בוחן, לוח תצלומים, מסמכים רפואיים וסרטון
 3 ממצלמת הדרך שהותקנה ברכב הנאשמת.
 4
 5 אין מחלוקת כי במועד ובמקום הנטענים אירע אירוע בסמוך למעבר חציה, כי הקטין נפל וכי נגרמה
 6 לו חבלה קלה. המחלוקת בין הצדדים נסבה סביב שאלת אחריותה הפלילית של הנאשמת, ובפרט
 7 האם הוכח מעבר לספק סביר כי נהגה ברשלנות, האם ניתן היה למנוע את האירוע, והאם הוכח כי
 8 הרכב פגע בקטין כנטען.
 9
 10 מטעם המאשימה העיד רס"ב נאיף סעיד, המשרת במשטרת ישראל משנת 2007 בדרגת רס"ב,
 11 ומשמש כחוקר תאונות דרכים מחודש ספטמבר 2023. במסגרת תפקידו טיפל באירוע נשוא כתב
 12 האישום.
 13
 14 העד ערך בדיקת זירה, תיעד את המקום בלוח תצלומים וביצע שחזור לתאונה. מן הבדיקה עלה כי
 15 מדובר בכביש ישר ופתוח, כאשר שדה הראייה לפניו הינו למרחק של כ-58 מטרים, וללא הפרעות
 16 משמעותיות.
 17
 18 עם זאת, במסגרת השחזור קבע כי נקודת הגילוי של הקטין לעיני הנהגת הייתה במרחק של כ-7
 19 מטרים בלבד – הוא המרחק שבו, לשיטתו, נגלה הקטין לעין הנהגת לראשונה. עוד ציין כי בוצעו
 20 שני שחזורים: האחד בהתבסס על תנועת הרכב לאחור ביחס לתנועת הולך הרגל, והשני בהתבסס
 21 על נקודת גילוי קריטית של הקטין בשדה ראייה מצומצם.
 22
 23 בהיעדר נתון מדויק באשר למהירות נסיעת הנאשמת, ביסס העד את חישוביו על המהירות המותרת
 24 במקום – 50 קמ"ש. לדבריו, בחירה זו "מיטיבה עם הנהג", שכן ככל שהמהירות גבוהה יותר,
 25 מתארכים זמן התגובה ומרחק העצירה. על יסוד חישוב זה קבע כי מדובר בתאונה בלתי נמנעת.
 26
 27 עם זאת, חרף קביעה זו, ציין כי מצא מקום להמליץ על הגשת כתב אישום, בשים לב לכך שמדובר
 28 בתאונה שהתרחשה במעבר חציה, באזור שבו מצויים מוסדות חינוך, ומתוך תפיסה של חובת
 29 זהירות מוגברת המוטלת על נהג בנסיבות אלה.
 30
 31 מן החקירה הנגדית עלו מספר נתונים מהותיים. ראשית, העד אישר כי האירוע תועד במצלמת דרך,
 32 אך הסרטון לא נשלח למעבדה הדיגיטלית ולא נותח לשם הפקת נתונים, אף שקיימת אפשרות
 33 מקצועית לבצע ניתוח כזה.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 25-04-5003 מדינת ישראל נ' חורי

תיק חיצוני: 19099/2025

1 שנית, העד אישר כי אין בחומר הראיות ממצא הסותר את טענת הנאשמת כי הורידה רגלה מדושת
 2 התאוצה והתאימה את מהירות נסיעתה בהתקרבה למעבר החציה.
 3
 4 שלישית, בהתייחס למיקום עצירת הרכב, אישר כי אם הרכב אכן נעצר בתחום מעבר החציה, הרי
 5 שאין מדובר במהירות של 50 קמ"ש, והעריך כי מדובר במהירות נמוכה משמעותית, בסדר גודל של
 6 כ-30 קמ"ש.
 7
 8 בהמשך לכך, ולאחר הפסקה שניתנה לצורך ביצוע חישוב, ערך העד חישוב באולם והעמיד את
 9 מהירות הרכב על 28.8 קמ"ש. חישוב זה, יצוין, לא נערך במסגרת החקירה המקורית אלא לראשונה
 10 במהלך הדיון.
 11
 12 בנוסף לעדות זו הוגשו כלל חומרי החקירה, ובהם דו"ח הבוחן, לוח התצלומים, ממצאי השחזור,
 13 הסרטון והמסמכים הרפואיים.
 14
 15 מן הסרטון עולה כי הנאשמת נוסעת בכביש ישר ופתוח, וכי הקטין נכנס למעבר החציה בריצה
 16 מהירה ורציפה מכיוון ימין, בפרק זמן קצר ביותר. הרכב נעצר בתחום מעבר החציה.
 17
 18 לוח התצלומים מתעד את זירת האירוע, שדה הראייה ונקודת הגילוי, וממנו עולה כי הקטין נמוך
 19 יחסית למעקה המצוי במקום.
 20
 21 מן המסמכים הרפואיים עולה כי הקטין נחבל קלות. לא הוצגו ממצאים פורנזיים או סימנים
 22 חיצוניים חד-משמעיים המעידים על פגיעה ישירה בין הרכב לבין הקטין.
 23
 24 **הסרטון**
 25 הוגש סרטון ממצלמת הדרך 'מן הסרטון עולה כי הנאשמת נוסעת בכביש ישר ופתוח. לא נראים
 26 הולכי רגל ממתנינים במעבר החציה. הקטין מגיע בריצה מהירה ורציפה מכיוון ימין ונכנס למעבר
 27 החציה בבת אחת. פרק הזמן בין כניסתו לתחום המעבר לבין תגובת הנהגת קצר ביותר.
 28 הרכב נעצר בתחום מעבר החציה.
 29 הסרטון לא נותח טכנית על ידי מומחה.
 30 יצויין כי הולך הרגל הקטין לא נראה עומד על המדרכה בשום שלב.
 31
 32
 33
 34

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 5003-04-25 מדינת ישראל נ' חורי

תיק חיצוני: 19099/2025

- 1 **לוח תצלומים**
- 2 לוח התצלומים מתעד את תוואי הדרך, את נקודת הגילוי ואת המרחקים שנמדדו. מן התצלומים
- 3 עולה כי שדה הראייה פתוח. כן נראה כי הקטין נמוך יחסית למעקה המצוי במקום, באופן שעלול
- 4 להשפיע על זווית הגילוי
- 5
- 6 **מסמכים רפואיים**
- 7 הוגשו מסמכים רפואיים מהם עולה כי הקטין נחבל ללא תיעוד חבלה, בדוח מד"א נרשם "נחבל
- 8 קלות בפנים, בהכרה ללא דימום נראה לעיין, לא בוצעה בדיקה פורנזית לרכב ולא הוצגו ממצאים
- 9 חיצוניים המעידים על פגיעה חד-משמעית.
- 10
- 11 **חקירת האב באזהרה** - בחקירת האב מסר כי לא היה בארוע ומסר את ששמה מביתו שהיתה עדה
- 12 כי הבן נפל או מפגיעה או מנפילה.
- 13
- 14 **פרשת ההגנה** –
- 15 מטעם ההגנה העידה הנאשמת.
- 16 הנאשמת מסרה כי נסעה בכביש ריק, וכי בהגיעה אל מעבר החציה הורידה את רגלה מדווש
- 17 התאוצה כהיערכות לבלימה. לדבריה, הבחינה בילד לראשונה רק כאשר היה כבר על הכביש, אז
- 18 ראתה "ראש קופץ לכביש", ומיד בלמה.
- 19
- 20 הנאשמת ציינה כי היא מכירה את האזור באופן כללי, אך אינה נוסעת בו באופן תדיר ואינה מודעת
- 21 לכל מאפייניו, ובכלל זה לקיומם של מוסדות חינוך בסמוך.
- 22 לדבריה, נהגה במהירות נמוכה מן המותר, אם כי לא ידעה לציין מהירות מדויקת, והדגישה כי
- 23 הסתכלה על הדרך ולא על מד המהירות.
- 24
- 25 הנאשמת עמדה על כך כי בטרם האירוע לא הבחינה בהולכי רגל בסביבת מעבר החציה, וכי הקטין
- 26 הגיע בריצה מהירה ופתאומית, באופן שלא אפשר הבחנה מוקדמת.
- 27
- 28 בהתייחס ללוח התצלומים ולסרטון, הדגישה כי זיהוי הקטין בזמן אמת אינו פשוט. לדבריה, גם
- 29 כאשר התמונה מוקפאת נדרש מאמץ ממשי על מנת להבחין בו, ובפרט ללא סימון ייעודי. בהקשר
- 30 זה ציינה כי "אם אני מורידה את החץ... את לא תראי את הילד", וכן כי מדובר בילד "כל כך קטן,
- 31 לא רואים אותו... עוברת שנייה והוא על הכביש". עוד הוסיפה כי "החיים לא קופאים", בהתייחס
- 32 להבדל בין צפייה בתמונה מוקפאת לבין מצב של נהיגה בזמן אמת.
- 33 עוד חזרה והדגישה כי תגובתה הייתה מיידית עם הבחנתה בילד.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 5003-04-25 מדינת ישראל נ' חורי

תיק חיצוני: 19099/2025

1 באשר לטענה בדבר שימוש בטלפון, מסרה כי לא דיברה בטלפון במהלך הנהיגה, וכי מדובר היה
 2 בהפעלת הודעה קולית ללא אחיזה במכשיר.
 3
 4 המאשימה טענה כי מן הראיות שהוגשו עולה שיש להרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה.
 5 לשיטתה, עדות הבוחן הייתה רציפה, אמינה, מפורטת ותואמת, והיא מלמדת כי גם אם השחזור
 6 בוצע תחילה לפי 50 קמ"ש, הרי שככל שהמהירות בפועל הייתה נמוכה יותר, הדבר דווקא מחמיר
 7 עם הנאשמת, שכן במהירות נמוכה יותר התאונה עשויה להיות תאונה שניתן למנוע.
 8
 9 המאשימה הדגישה כי התאונה התרחשה במעבר חציה, במקום שבו מספר מעברי חציה, ובסמוך
 10 למוסדות חינוך ומתנ"ס, וכי בנסיבות אלה היה על הנאשמת לנהוג בזהירות מוגברת ולהפחית את
 11 מהירות נסיעתה במידה מספקת. עוד נטען כי שדה הראייה היה פתוח, לא הייתה חסימה, והנאשמת
 12 הכירה את המקום.
 13
 14 עוד טענה המאשימה כי מן הסרטון עולה שהנאשמת לא האטה באופן מספק, וכי אף אם הורידה
 15 את רגלה מן הגז, לא די בכך. לשיטתה, עצם העובדה שהבוחן חישב מהירות של 28.8 קמ"ש בעוד
 16 שהתאונה הייתה נמנעת במהירות נמוכה במעט, מלמדת כי ניתן היה למנוע את התאונה
 17 .
 18 בנוסף הפנתה המאשימה לפסיקה שעניינה חובת הזהירות המוגברת של נהג המתקרב למעבר חציה,
 19 ובהם עפ"י 48262-11-13 קובי מורי נ' מדינת ישראל, ת"ד 4500-08-13 מדינת ישראל נ' עמרני, וכן
 20 הלכות בית המשפט העליון בע"פ 558/97, ע"פ 8827/01 ורע"פ 3062/15.
 21
 22 ההגנה טענה מאידך כי המאשימה מבקשת בפועל להחיל אחריות מוחלטת בגין כל תאונה
 23 המתרחשת במעבר חציה, בעוד שאין זה הדין. לטענתה, מן הסרטון עולה כי הילד לא עמד ליד מעבר
 24 החציה, לא הלך ולא החל לחצות מתוך עמידה, אלא הגיע אליו בריצה מהירה ורציפה, ועל כן
 25 עובדות כתב האישום אינן תואמות את הראיות.
 26
 27 עוד טענה ההגנה כי הבוחן עצמו אישר שאין ראייה הסותרת את טענת הנאשמת כי הורידה את רגלה
 28 מן הגז, כי המהירות שחושבה בפועל היא פחות מ-30 קמ"ש, וכי מדובר במהירות חוקית וסבירה
 29 לתנאי הדרך. עוד הודגש כי הסרטון לא נשלח לבדיקה מקצועית, כי חישוב המהירות בוצע רק
 30 באולם לבקשת ההגנה, וכי קיים ספק גם לעניין האימפקט עצמו, שכן לא נערכה בדיקה פורנזית
 31 לרכב, לא בוצעו "ניגובי אבק", ואין עדות ישירה ברורה לרגע הפגיעה.
 32
 33 לטענת ההגנה, הילד היה לבדו ללא מבוגר אחראי, אביו נחקר בחשד להזנחה, והילד רץ במהירות
 34 לתוך המעבר באופן שלא ניתן היה לצפותו או למנוע אותו. משכך, עתרה ההגנה לזיכוי.

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 5003-04-25 מדינת ישראל נ' חורי

תיק חיצוני: 19099/2025

דין והכרעה

1
2 לאחר שעיינתי בכלל חומר הראיות, שמעתי את עדות הבוחן ואת עדות הנאשמת, ובחנתי את
3 הסרטון, לוח התצלומים ויתר המוצגים, הגעתי למסקנה כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח את
4 המיוחס לנאשמת מעבר לספק סביר.
5
6 אין מחלוקת כי על נהג המתקרב למעבר חציה חלה חובת זהירות מוגברת. חובה זו מחייבת ערנות,
7 התאמת מהירות לתנאי הדרך, והיערכות לאפשרות של חציית הולכי רגל. עם זאת, אין מדובר
8 באחריות מוחלטת. עצם התרחשותו של אירוע במעבר חציה אינה מבססת כשלעצמה רשלנות
9 פלילית, ועל בית המשפט לבחון האם בנסיבות המקרה הוכח כי הנהג חרג מרמת הזהירות הנדרשת
10 מנהג סביר, והאם הוכח קשר סיבתי כנטען בכתב האישום, ברמת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי.
11 כבר ברובד העובדתי מתעורר קושי ממשי. כתב האישום מתאר מצב שבו הילד עמד על המדרכה
12 והחל לחצות. ואולם, מן הסרטון, מעדות הנאשמת ואף מחלקים מעדות הבוחן עולה תמונה שונה:
13 הילד הגיע אל מעבר החציה בריצה מהירה ורציפה, ולא מתוך עמידה מוקדמת במקום. מדובר בנתון
14 מהותי ולא סמנטי בלבד, שכן יש בו השלכה ישירה על שאלת הצפיות ועל האפשרות המעשית
15 להבחין בו מבעוד מועד אזכיר כי בעובדות כתב האישום כותבת המאשימה בסעיף 3 לעובדות
16 "אותה שעה עמד ליד מעבר חציה על המדרכה ילד בן 4" עובדה זו לא הוכחה כלל על ידי המאשימה
17 במסגרת הראיות שהוגשו.
18
19 אכן, שדה הראייה הכללי במקום פתוח למרחק רב, ואולם אין די בנתון זה. גם לשיטת הבוחן, נקודת
20 הגילוי של הקטין לעיני הנהגת עמדה על 7 מטרים בלבד. מדובר במרחק קצר ביותר, המותר פרק
21 זמן תגובה מצומצם ביותר. לפיכך, קיומו של שדה ראייה כללי פתוח אינו שקול בהכרח ליכולת
22 ממשית להבחין בקטין הספציפי בזמן אמת ומדובר בילד בן 4 בגובה נמוך.
23
24 בהקשר זה מצאתי ליתן משקל לעדות הנאשמת, אשר הייתה עקבית וישירה. טענתה כי הילד היה
25 "קטן", "נמוך מהמעקה" ובלתי נראה כמעט ללא סימון חץ על גבי התמונה, מתיישבת עם
26 התרשמותי מן הסרטון ומלוח התצלומים. גם אם לאחר האירוע, בתמונה מוקפאת, ובחיפוש מודע
27 אחר הקטין ניתן לאתר, אין בכך כדי להשליך בהכרח על יכולת הזיהוי של נהגת הנמצאת בנסיעה
28 בזמן אמת, כאשר "החיים לא קופאים", כלשונה.
29
30 אשר למהירות נסיעת הנאשמת, הראיות אינן מלמדות על נהיגה במהירות מופרזת או בלתי סבירה.
31 להפך. הבוחן עצמו אישר כי אם הרכב נעצר בתחום מעבר החציה, הרי ש"כנראה" מהירות הנסיעה
32 הייתה סביב 29-30 קמ"ש. בהמשך, ורק במסגרת החקירה הנגדית ולאחר הפסקה, חישב מהירות
33 של 28.8 קמ"ש. מדובר במהירות נמוכה משמעותית מן המותר בדרך עירונית. עוד יש ליתן משקל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 5003-04-25 מדינת ישראל נ' חורי

תיק חיצוני: 19099/2025

- 1 לכך שהבוחרן אישר כי אין בחומר הראיות ממצא הסותר את טענת הנאשמת כי הורידה את רגלה
2 מן הגז בהתקרבה למעבר.
3
4 המאשימה ביקשה לטעון כי הפער בין 28.8 קמ"ש לבין מהירות שבה התאונה הייתה נמנעת מצביע
5 על התרשלות. איני סבור כך. במשפט פלילי אין די בפער תיאורטי זעיר כדי לבסס רשלנות מעבר
6 לספק סביר, בוודאי שעה שמדובר בילד שהגיע בריצה פתאומית ובשדה גילוי קצר ביותר.
7
8 אף אופן עריכת החקירה והבדיקה המקצועית מעורר קושי מסוים. הסרטון, שהוא הראיה
9 האובייקטיבית המרכזית בתיק, לא נשלח למעבדה הדיגיטלית, לא נותח לשם הפקת נתוני מהירות,
10 והבוחרן אישר שהדבר אפשרי מקצועית. גם החישוב המדויק של 28.8 קמ"ש לא נערך בזמן אמת
11 כחלק מן החקירה, אלא בוצע לראשונה באולם לבקשת ההגנה. בנסיבות אלה, אין לראות במסקנות
12 שהציגה המאשימה תשתית חקירתית מלאה וחסונה.
13
14 לא מצאתי ליתן משקל ממשי גם לטענת המאשימה שלפיה עצם הפעלת הודעה קולית מעידה על
15 חוסר זהירות. לא הוגשה חוות דעת בעניין זה, לא הוכח שימוש אסור בטלפון, ולא הוכח קשר בין
16 עניין זה לבין התרחשות האירוע.
17
18 לבסוף, קיים ספק ממשי גם באשר למנגנון הפגיעה עצמו. אמנם אין מחלוקת כי הקטין נפל ונחבל
19 קלות, ואולם לא בוצעה בדיקה פורנזית לרכב, לא הוצגו סימני מגע חד-משמעיים, הקטין עצמו לא
20 נחקר, אחותו לא נחקרה, והאב לא היה עד ראייה ישיר ואף נתן חלופות אפשריות. בנסיבות אלה,
21 ובהיעדר ראיה אובייקטיבית ברורה, לא ניתן לקבוע ברמת הוודאות הנדרשת כי הקטין אכן נפגע
22 מן הרכב דווקא, ולא נפל במהלך ריצתו או כתוצאה מן הבהלה.
23
24 גם טענת המאשימה שלפיה הנאשמת "לא שללה" את נקודת האימפקט אינה מספקת. לא מצאתי
25 בהודעותיה הודאה מפורשת, ברורה וחד-משמעית בפגיעה ישירה בקטין, ובוודאי לא הודאה שיש
26 בכוחה להתגבר על החסר הראייתי האובייקטיבי.
27
28 בהצטברות כל אלה, אי ההתאמה בין כתב האישום לבין הראיות, מהירות הנסיעה הנמוכה, נקודת
29 הגילוי הקצרה, הריצה הפתאומית של הקטין, העובדה כי היה הקטין לבדו ללא ליווי מבוגר החסר
30 בבדיקת הסרטון והיעדר ממצאים חד-משמעיים לעניין עצם הפגיעה — נותר ספק סביר.
31
32 משכך, לא הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשמת נהגה בחוסר זהירות או כי הפרה את חובתה לפי
33 תקנה 67(א).
34

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 5003-04-25 מדינת ישראל נ' חורי

תיק חיצוני: 19099/2025

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11

סוף דבר

המאשימה לא הוכיחה מעבר לספק סביר את המיוחס לנאשמת בכתב האישום. אשר על כן, אני מזכה את הנאשמת מן העבירות המיוחסות לה.

זכות ערעור כחוק.

הדיון הקבוע ליום 19/4/26 מבוטל.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשפ"ו, 16 אפריל 2026, בהעדר הצדדים.

 תומר שלמה בן חמה, שופט

- 12
- 13